

ща та си, кумай было иждивлено (похарчено): дрехи те й была дала, частица, частица, за да възблагодари онѣя, кога то по путь я страннопріяха. Прочее великодушный едноземець, даде й отъ свои те си сребренници, и баше й купилъ дрехи, ся погрѣшилъ да й даде, и еднѣй конь, и составителни писма камто единого вѣрнаго пріятеля отца своего, сирѣчь на градоначалника Мариѣмвурскаго.

Продолженіе.

Красна та ни странна, пріяла добропріимванѣ въ Мариѣмбургъ. И градоначалника, той часъ я прія въ домородство то си като дѣтководителница за двѣ тѣ дщери. Совсѣмъ що была пятнадесятолѣтна, обаче ся яви достѣйна да научи свой поль, и очтиво воспитаніе, и добродѣтели нравн. Катеринино то мудрованѣ, и красота, таквія са были, що суцїй градоначалникъ слѣдъ малко време опредѣли да я земе за союруга. Обаче она нерачила: защо то опредѣлила, побужденна отъ блаторазумно то си чувство, опредѣлила да не бы ся вѣнчалъ съ другого, освѣнь съ чиновника, кой то я отгарвалъ, ако бы и да не ималъ една рука, и былъ забелѣженъ отъ много раны, кой то пріялъ отъ военна та си служба, споредъ това опредѣленіе, той часъ като дошелъ чиновника въ той градъ, му дала дѣсеница та си, коя то онъ драговошно пріялъ, и слѣдовательно Священникъ вѣнчалъ ги. Обаче всякая часть Екатеринбургскаго живота щеше да